

BELLPUIIG

ARTÀ

29 GENER 1983

Nº 51

-IV EPOCA - ANY XXIV-

REVISTA QUINZENAL

Foto: G. Bisquerra

LA NOSTRA RESIDÈNCIA

OBRÍ LES PORTES

Reportatge gràfic a l'interior

"JO CREC EN DEU, PERO..."

"... no crec en l'Església ni en els capellans".

Expressions com aquesta les hem sentit moltes vegades. Sembla una opinió bastant generalitzada.

Per què serà?

Serà perquè "creure en Déu, tenir molta fe..." compromet poc, ens deixa tan tranquils, i això ens convé?

Serà una manera de justificar les nostres postures de superficialitat, de prereses, de passotisme religiós, de materialisme...?

Serà perquè la nostra fe és encara una cosa màgica: "crec en Déu, no fos cosa que el necessitàs"?

Serà perquè el passat -un passat de moltes pràctiques religioses obligatòries i mal enteses- pesa tant damunt nostros que no hem estat capaços d'avançar, de superar traumes, èpoques, maneres molt distintes de viure la fe?

Serà perquè està de moda "passar" d'Església?

Serà perquè -pensam- "això és cosa de dones i d'infants"?

Serà perquè l'Església no ha estat prou valenta per oferir als cristians una imatge, unes celebracions més vives, més familiars, més espontànies o un missatge més d'acord amb el nostre temps?

Serà perquè els capellans -homes com tots- no hem estat exemple viu de fe, d'esperança, d'amor i d'alegria?

Serà perquè els cristians que "practiquen" a vegades a la pràctica no "viven" com a cristians?

Serà perquè dos mil anys de història -no sempre massa neta- de cristianisme apareixen com un mur que ens impedeix remontar-nos als principis: a Jesús de Natzaret?

Serà perquè ens fa por esser Església viva com els primers cristians?

Serà perquè no combregam amb una Església-Institució massa conservadora, massa poderosa i voldriem una Església senzilla i pobra que per predicar l'Evangeli no necessitàs "ni sarró, ni dobbers..." sinó just lo necessari?

Per què serà?

Serem capaços d'assumir la història i creure en un futur que, com Església, es construeix amb esforç juntament amb altres que són "homes" com nostros?

Es possible celebrar una festa tot sols?. Malgrat els problemes que ens puguin crear, la festa just ho és quan es fa amb altres.

Es possible creure tots sols; sense celebrar mai aquesta fe amb els altres que també creuen?.

L'Equip Parroquial

REIS-83

Artà és un poble amant de la buïlla i la festa, si cercam dins les nostres arrels ens trobam ja amb una tradició festiva, Sant Antoni, darrers dies, Pasco, que si bé estarem uns anys un poc oblidades, ara els artanencs els tornen recuperar amb molta d'alegria per a tots.

Els nostres padrins ens conten amb anyorança l'arribada dels reis i repartició de joguines, casa per casa; ha estat sempre una festa dels nins i per ells necessitavem recuperar-la.

Així va sorgir la idea de què aquest any tots els nins i nines d'Artà preparassen l'arribada dels reis. Per el que ens reunirem un grup de joves i exposarem el nostre projecte a l'Ajuntament, rebérem el material i tota l'ajuda ne cessària.

Dia 29 es reuniren els al.lots per grups de treball amb tres o qua tre "monitors" per a realitzar les activitats i organitzar l'arribada.

Durant 6 dies els grups: "dimonions", "formiquetes", "D'Artacen", "ocells", "estels", "dia del reis", "25 de Desembre", "diamants" i "bom bolles", al.lots de 6 a 13 anys posaren tota la seva il.lusió perquè l'arribada sortís lluïda.

Els treballs dels grups han estat exposats en el Centre Social.

Aquesta festa es poqué dur a ter me degut a la unió i col.laboració de molta gent que ha aportat el seu gra d'arena perquè els al.lots disfrutassen aquests dies de vacances.

Agraim la participació de tots, en especial dels nins i nines artanencs i esperam que l'any que ve surtin noves idees per fer una festa unida (no per barriades, sinó del poble) per el que el nostre grup es tà obert a tota persona que vulgui participar amb l'arribada dels reis.

Gràcies a tots

Grup de joves amics dels al.lots

CRONICA DE LA FESTA

Ve de plana 5

Acabat l'Ofici, a sa casa d'es trui, fou servit un refresc i es cantà l'Argument, compost pel glossador artanenc Antoni Ginard Cantó, alias Butler.

Al vespre hagué lloc un ball de pagès obert al Mercat, començant-se per una ballada dels "Dimonis" i, a continuació, ballaren una jota cadaun dels dimonis amb una jove-neta i l'Obrer Jaume Gil amb Na Maria Genovard, fundadora, directora i ànima de l'agrupació "Artà balla i cantà".

Molts d'anys.

A. Gili

REVISTA QUINZENAL
Nº 51 IV EPOCA 29 gener 1983

DIRECTOR:

Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ:

Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Climent Obrador
Joan Pastor
Guillem Artigues
Jeroni Ginard
Pere Pep Gil
Pep Català
Mª Pilar Lucas
Pere Gili
Sebastià Tous
Guillem Bisquerra (admor.)

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Carrer Sant Salvador, 2
Tel. 56 20 20 - ARTA

IMPRIMEIX:

GRAFÍQUES LLEVANT
Carrer Ciutat, 55
Tel. 56 26 04 - ARTA

Dipòsit Legal P. M. 57-1969

RECEPTA

per madó Antonia Gili

GREIXONERA DE PEUS DE PORC

INGREDIENTIS:

l^a k. de porc (cames, careta i orelles)
Mitja dotzena d'ous
Miq litre de llet
Julivert
Alls
Suc de mitja taronja
Sal, pebre negre i una dolça de biscuit

MANERA DE FER-LA

Es cou el porc. Una vegada cuit, es mescla amb el julivert, alls, llet, ous, suc de la taronja, sal, pebre negre, uns fils de safrà (el safrà es torra un poquet i s'esmicola amb els dits) i una dolça de biscuit.

Una volta mesclat tot, es col.loca dins una greixonera, prèviament untada de saïm i un poc de galleta picada per damunt.

Es posa dins el forn i al cap d'un quart d'hora, es remou bé amb una cullera i es deixa dins el forn fins que sigui cuit.

Bon profit!

JA HEM PASSAT ses festes d'hivern, sa darrera, dies passats sa de Sant Antoni, que, per cert, ha estat bastant moguda.

Molts de foguerons, molta coca, vi, sangria, xua torrada fum, a pesar que no molt perque no feia un alè de vent i per lo tant hi havia poques espines.

Sa cantaren moltes cançons de Sant Antoni, i també d'altres que no tenien res que veure amb ELL. Per devers "Ca'n Saletes" i, també per Costa i Llobera, en cantaven de bastant picants i algunes que fumaven en pipa, dirigitas per o a s'A-juntament, partits politics i fins i tot a possibles futurs batles.

Però com que és un vespre en què tot té perdó per grossa que se digui, tiram sa verqonya a darrera i !hala; tantes me'n diquen...

Ara bé, en lo que mos passarem un poc va esser amb ses "bombetes", allò pareixia una revetlla. No et podies descuidar, ja que si badaves, pataplum! la tenies p'es morros. I si no té feria, al menos, es susto no el te llevava ningú, amèn d'es perill de si la rabies per devers un ull, ja podies demanar s'ambulancia i cap a Son Dureta falta gent. I no en parlem d'es gasto que es dequé fer, creim que d'aquesta, sa fabrica podrà viure esquena drete uns quants anys.

Però no passem pena per això ni per molt més. Malgrat pugim sa benzina, sa sequeret social i els jornals mínims, mos resten hores de feina, i així podrem fer festa, gastar més dobbers i, si no mos basten, posarem es de sa guixa. I es darrer tancarà sa porta, com deim, en bon mallorquí.

I QUE NO VISITAREU ses exposicions? perque creim que sa gent tengué feina correquent d'un cap a s'altre d'es poble des de "La Caixa" a la Central, passant pel Centre Social on n'hi havia dues. Pareixia un desfile de gent apressurada. I ara tendran bemols de tenir-mos tres mesos sense fer-ne cap. Es ben vera que no hi ha "trempe".

I DE SA "RESIDENCIA" que me'n direu?. Diuen que tot es poble la va visitar. Hi havia moments que s'hi trobaven més de cent persones al mateix temps. Varem sentir més de dues exclamacions com aquesta. "Ell fa ganes de quedar-hi", o també, "estaran millor que a un hotel de cinc estrelles". Ara que a s'hora de sa veritat, molts d'es que heu deien, persones d'edat avançada, és ben segur que tornarien arerra, sobretot si a caseva tenen fills que els volen cuidar. Així i tot és ver que ha quedat molt acuidora.

NOTICIES I SUCCESOS—

Durante estas fiestas de S. Antonio y en lo que a exposiciones se refiere, es noticia por lo variado y abundante.

El día 15 y a las 8 de la tarde abrió sus puertas en la sala de la Caixa una exposición de estupa cerámica a cargo de M^{ra}. Antonia Carrió., la cual fue muy del agrado del numeroso público que asistió a la misma.

El mismo día y a las 8,30 inauguró en el Centro Social, Juan Sarasate sus obras de acero inoxidable, y como siempre tuvo el éxito apetecido por el artista, en cuanto a público y también en calidad de trabajo.

Al mismo tiempo quedó expuesta en la Central una gran variedad de fotografías antiguas de nuestro pueblo y también de sus moradores, como así de una muestra de "obra de Pauma".

La exposición constaba de fotos antiguas de los archivos de Can Lluisset, Pedro Sancho y aportaciones de particulares, patrocinado por el Ayuntamiento y la colaboración del laboratorio de Salvador Conesa. La artesanía de palmito era obra de Aina Cinta.

Ha sido esta muestra un verdadero éxito, ya que ha tenido una afluencia de gente que la ha visitado, y que ha podido contemplar y algunos contemplarse cuando eran unos niños o adolescentes, algunos ya fallecidos, y otros que en la actualidad se encuentran en avanzada edad.

Otra exposición que hemos podido visitar ha sido la de los trabajos manuales que hicieron nuestros chicos durante las pasadas vacaciones de Navidad. Esta se encontraba abierta al público en el Centro Social. Valga nuestra enhorabuena a organizadores y también a los chicos.

que quan s'han trobades devant es metge (després d'haver esperat tres hores) els ha dit, anau a n'es vostro metge que jo no vos puc medicar. I amb un dit a s'oreia i s'altre ... allà on nu dic, !hala; a veure quin mos toca.

I D'AQUEST BOLLIT que s'ha armat en lo des metges, que hi trobau?. No, si prest, abans de posar-nos malalts, haurem de pensar a quin metge anam a cercar. Sobretot si és de nit i no està es nostro de "guardia". Crec que tots hem perdut bastant en lo de suprimir ses "iguales"; es metges, es dobbers; i sa gent, es bon servici d'es metges. Diuen que hi ha bastantes persones

BILLAR

El pasado día 10 de enero se inició en el local social del Club de Billar Artanenc, un torneo de billar, modalidad libre, organizado por la nueva directiva. En el están inscritos 16 participantes, todos ellos locales.

El motivo por el que la directiva ha organizado este torneo es el de reavivar la afición por este bonito y noble deporte.

Los participantes son: B. Nicolau; Pedro Lladrés, R. Terrassa, P. Negre, M. Ginard, Juan Picó, J. Ginard, J. Lliteras, J. Bernad, R. Bernad, Mateo Morey, Antonio Juan, P. Riera, P. Cabrer, L. Mestre, J. Matemales.

De lo que acontezca en este interesante torneo iremos informando a nuestros lectores.

SE NECESITA

DEPENDIENTA REPOSABLE PARA TEMPORADA

#Nociones de inglés

#Tienda en Cala Mesquida

#Con vivienda

INFORMACION

Tel.56 39 09 (Sr. Garau)

¡ATENCIÓN!

La administración de "BELLPUIG", recuerda a los suscriptores y público en general, que si desean encuadernar el VI tomo que comprende de enero 1980 a diciembre de 1982 inclusive, pueden entregar los números a esta administración (Guillermo Bisquerra) o bien directamente a la Imprenta "Gráficas Llevant" C/. Ciutat, 55.

GRACIAS

BE, DEIXEM LO d'enrera i pensem en lo que mos vé. S'atraquen es darrers dies, i, com l'any passat, mos hem de desfressar. I hem de superar lo de l'any passat. Així que a preparar es vestits i, es dijous jarder i es darrer dia, "han d'esser dues anits molt divertides", nins i grans hem de prendre part a n'aquest negoci, amb alegria i amb sa cara tapada o pintada, fent festa, que ja tendrem temps per estar amagats.

GROC, NEGRE i VERD

LA RESIDENCIA.

Algunos aspectos de su interior

Fotos: G. Bisquerra

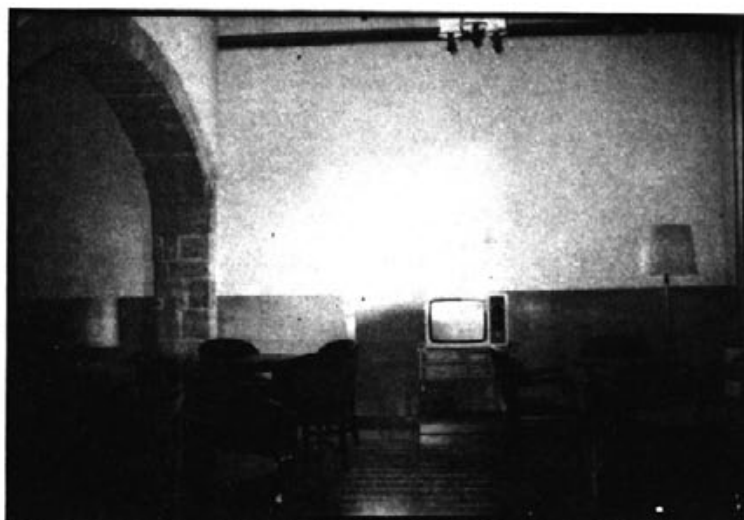
Uno de los lugares más visitados durante estos dos días de fiestas ha sido sin duda alguna, la Posada dels Olors, convertida en Residencia para jubilados. La

opinión general es de satisfacción por las obras que se han realizado para la ubicación de este centro que D.M. pronto se pondrá en funcionamiento, y que si bien aún

faltan algunos detalles a terminar, se prevé que tendrá la comodidad y prestación que las personas ancianas necesitan.

Detalle de la escalera

Salón de estar y TV

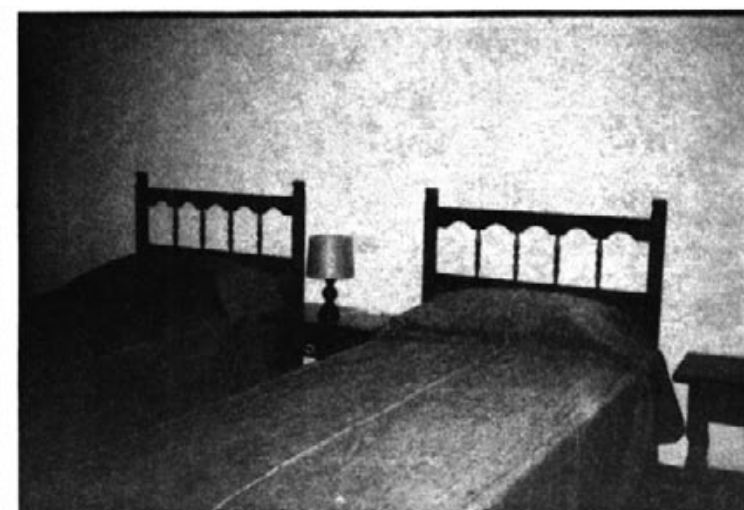
Comedor

Baño general

Salón de juegos

Dormitorio doble

Fotos: G. Bisquerra
Primer premi
carrosses grosses

La roda del temps que mai no s'atura ens ha donat, altra volta, l'ocasió de tornar fer la festa de Sant Antoni Abat. La festa encaixonada, costumbrista, ritual, ajustada a un immemorial programa que la gent artanenca ja sap bé de memòria, que ha viscut moltes vegades i que està sempre disposat a repetir cada any els dies 16 i 17 del mes de gener.

Enquany el bon temps s'ha unit a la festa i la gent d'Artà ha sortida al carrer, acomplint així la dita popular "Per Sant Antoni, surt es jove i surt es vell". Les calmes de gener han anat de bracet amb la diada i d'aquesta manera la nostra festa ha esdevingut rumbosa, multitudinària, esplèndida, popular... i profundament amarada d'esperit artanenc, sense gens de propaganda periodística, remanent en aquest sentit la festa de Sant Antoni d'Artà, encara, una festa no comercialitzada, sinó primitiva, encantadora.

Aquest any, diverses manifestacions culturals i socials han enrevoltat la festa. Ens referim a les exposicions de Ceràmiques de Na Maria Antònia Carrió, a "La Caixa"; d'En Sarasate, al Centre Social, patrocinada per "Sa Nostra" i de Fotografia Antiga, elaborada p'En Salvador Conesa, per encarregament de l'Ajuntament, i d'obra de pauma, confeccionada per N'Aina Cinta, al local de Sa Central i, igualment, assenyalam les visites a la nova Residència de Sa Posada dels Olors.

El dematí de dia 16, hagué lloc la tradicional capta pels obrers, nombrosos pagesos i simpatitzants de la festa, acompanyats dels "Dimonis", de la música i de l'agrupació "Artà balla i canta". A La Carretera Nova hi acudí molta gent a presenciar el ball dels "Dimonis", que en nombre de 80 alegraren el poble durant tota la desfilada.

A les set del vespre, la pujada al temple parroquial per anar a la celebració fou molt concorreguda, cantant-se pel camí i davant la capella les llegendàries cançons. Aquest acte és una manera renovada de començar la revetla tots aplegats. Hi ha que dir que dels quatre anys que fa que es celebra així, el present ha estat l'any en què més gent hi ha pres part. Tot ens sigui enhorabona!

De seguida, es visitaren molts dels foguerons que en nombre de 54 il·luminaren la nit i la disbauxa. Moltes persones enrevoltaren i animaren els distints foguerons, on es cantà, ballà, menjà i begué, essent els més animats els foguerons de gent de mitjana edat.

Els coets i les bombetes sobren, ja que vàries persones varen esser ateses pel metge per les ferides rebudes durant el sarau.

El dia de Sant Antoni, comença Sa Cavalcada, i passades les onze, hagué lloc Sa Companyada per anar an es beneir, on hi comparqueren 123 bèsties i 27 carrosses motoritzades, notant-se una molt forta pujada en els graus de perfeccionament de les mateixes.

Guanyà el primer premi, entre les grosses, la carrossa intitolada "Sa Tafona" que representava un tai de coïdores i l'elaboració de l'oli, cantant-se aquestes gloses fetes a posta:

Som un tai de coïdores
que hem vengut a festa, avui;
vos venim a mostrar es trui,
cistells, espurtins i estores,

Primer premi carrosses petites

premsa, gerres, ventadores
i una truiada en remull.

Sa tafona duim montada
amb tot s'ormeig que ella té;
passajarem p'es carrer
fins que haurem fet sa truiada,
dant a tastar a qui li agrada
pam-amb-oli de tafoner.

Vos oferesc sa carrossa,
tafona i cuïdors
i, si en surt victoriós,
Sant Antoni gloriós,
vos faré una coca grossa.

L'altra carrossa quanyadora,
entre les petites, fou la carrossa,
anomenada "Els Paumers",

Mentrestant la prestigiosa
"Sociedad Colombófila Artanense"
amollà coloms missatgers, amollada
que fou rebuda amb manalletes per
part del públic.

S'ha de dir que no hi feien falta
algunes carrosses, endiumenjades
amb globos i paperins, ja que, per
altra banda, va entrant el bon gust
i distinció.

Després fou celebrat l'Ofici al
temple parroquial, amb notable as-
sistència de gent, pel P. Bernat
Nebot, fill del poble, que féu el
panegiric del Sant. Durant l'Ofici,
l'agrupació "Artà balla i canta" ba-
llà i cantà l'Oferta, estrenant
unes gloses per aquest acte que re-
produïm de seguida:

Ja ha voltat sa cavalcada
i venim d'es beneir;
per acabar sa diada
mos hem replegat, aquí.

Cantem i ballem "L'Oferta",
avui, que fa festa Artà.
Tenguem sempre ben oberta,
sa nostra mà an es germà.

Anem tots cap a l'altar
que mos prepara el Senyor;
tal volta, així, creixerà,
entre tots, la germanor.

EL BATLE DEMANA LA CONFIANÇA DEL CONSISTORI

El dia 30 de desembre, tingué lloc un Ple Extraordinari de l'Ajuntament, en el que s'havia de tractar un únic punt: La moció del Batle en requeriment de la confiança del Consistori:

La sessió es desenvolupà de la següent manera:

Declarado abierto el acto por el Sr. Alcalde-Presidente, dió comienzo el mismo, de acuerdo con el siguiente orden del día:

"... Señores concejales,

Seré breve. Creo que los concejales reúnen tres cualidades:

1.- Son los únicos, además del pueblo y por ser precisamente los representantes legítimos del pueblo, que tienen autoridad moral para pronunciarse sobre la posible honestidad con que el Alcalde haya desarrollado su gestión.

2.- Tienen el derecho de poder manifestar su opinión.

3.- Tienen la obligación de manifestarlo si creen que hay motivo para dudar de la honestidad del Sr. Alcalde.

Ejercer esta autoridad moral es uno de los fundamentos de toda forma de control democrático y los que ocupamos cargos públicos así lo hemos de aceptar.

Hoy el alcalde se somete libremente a este control y requiere al Consistorio para que se manifieste sobre:

1.- ¿Hay algún miembro del Consistorio que tenga alguna duda sobre la honestidad con que el Alcalde ha ejercido, con acierto o equívocadamente, sus funciones?. En caso afirmativo, ¿en qué hay duda?.

2.- ¿Hay algún grupo municipal, de los tres representados en este Consistorio, que crea oportuno presentar una moción de censura contra la gestión del Alcalde por motivo de deshonestidad?."

Entrando a debate sobre el fondo de la misma, por parte del representante de UCD, Sr. Llaneras, se realiza una crítica global a la política hasta ahora seguida por el Alcalde y su grupo, siendo contestado por el representante del grupo de Independents, Sr. Ginard, que la moción presentada lo ha sido en unos términos concretos como de ella se deduce, y no se refiere a la política seguida, sino específicamente a la honestidad con que ha sido realizada. Ante esta aseveración, por el Sr. Llaneras, se precisa que, en primer lugar, no habían tenido acceso a la moción hasta ese momento y por ello su crítica era global a su gestión, y no específica en los términos de la moción, y que además ellos en su calidad de oposición no habían preguntado o inquirido al Sr. Alcalde por la honradez u honestidad de su gestión y por lo tanto consideraban que estaba fuera de lugar la pregunta que a ellos les hacía sobre su honradez u honestidad. El Sr. Alcalde interviene y dice que encuentra correcto que el grupo centrista no esté de acuerdo con la política

de la mayoría, pero insiste en que no es esto que está a debate sino, como se desprende de las preguntas al final de la moción, la cuestión de la honestidad. Explica el Alcalde que él entiende por falta de honestidad la utilización de fondos públicos en provecho propio o de propios preguntando, de nuevo, si hay o no dudas al respecto. El Sr. Llaneras responde que, con todo respeto a las personas de haber visto él algún indicio en este sentido lo habría denunciado inmediatamente. Le interrumpe el Alcalde para preguntarle si desea que esta afirmación conste en acta como respuesta de su grupo, pero el Sr. Llaneras insiste que su grupo quiere hablar de la honestidad política del Alcalde como responsable de la mayoría y expone tres casos en que, a juicio de su grupo, ha habido falta de honestidad, que son en la contratación del técnico del SMOE, la discriminación en las subvenciones a publicaciones locales, y en la realización de inspecciones urbanísticas. Por estos motivos su grupo no puede otorgar la confianza al Alcalde.

El Sr. María Ginard, en nombre del grupo del PSOE, recuerda que estas tres actuaciones responden, las dos primeras, a acuerdos consistoriales adoptados por mayoría y la tercera a la Comisión Permanente, por lo cual no es correcto achacarlo al Alcalde.

Interviene el Alcalde y precisa que en la contratación del técnico del SMOE se hizo concurso de méritos y se eligió entre varias propuestas, en las subvenciones cada grupo expuso sus motivos tanto si era para conceder como para denegar y que en las inspecciones urbanísticas se efectúan cuando se considera oportuno un dictamen técnico. Finalmente plantea de nuevo las preguntas de su moción y solicita una respuesta concreta a las mismas.

El Sr. Llaneras insiste en no otorgar la confianza al Alcalde por los motivos apuntados.

El portavoz del PSOE, Sr. Cabot expone que para su grupo la honestidad del Alcalde es intachable, que en otras ocasiones ya lo han manifestado y que no tienen la más mínima intención de presentar una moción de censura.

El Sr. Ginard, portavoz del Grupo Independents, expone que la honestidad del Sr. Alcalde no ofrece la más mínima sospecha, y que, si se hubiera tenido que discutir el acierto de la gestión de la mayoría, la habrían defendido.

A la vista de las exposiciones de los distintos grupos, el Alcalde considera suficientemente tratado el asunto

ENQUESTA

Davant les divergències sortides en el Ple referit, i per tant d'ampliar i aclarir les diferents postures adoptades pels Grups que componen el Consistori, hem cregut d'interès el demanar als protaгонistes, les seves opinions. Hem fet unes preguntes al Batle i als portaveus dels Grups locals d'UCD, Independents i PSOE.

Aquestes són les seves respostes a les següents preguntes formulades:

PSOE

1º.- Sí, per les greus acusacions fetes públiques.

2º.- Positiu, dins un estat de dret el diàleg és fonamental i necessari per aclarir punts que no estiguin massa clars o que no els hi tinguin.

3º.- Pel nostre grup estava aclarida abans de prendre l'acord.

UCD

1.- El nostre Grup pensa que la moció presentada pel Batle demanant la confiança del Consistori no va ésser oportuna, tenint en compte que cap dels grups amb representació municipal no li havia fet cap pressió en aquest sentit.

Pareix ésser que la causa de dita moció fou motivada per les

1.- En relació a la moció presentada pel Batle, demanant la confiança del Consistori, creis que va ésser oportuna?.

2.- Cap a la política municipal, creis positiu o negatiu el desenvolupament del Ple a on es debatí la moció?.

3.- Després de l'acord que es prengué, considerau aclarida l'actuació del Batle?.

cròniques aparegudes a un diari d'àmbit provincial i a una revista local, a on es criticava el Batle i el seu grup.

Creim que si tots els Batles es dedicassin a convocar Plens de l'Ajuntament cada vegada que aparequés una crítica adversa als me-

dis de comunicació, no caldria que fessin res més perquè cada dia estarien a les mateixes. Els que tenen un càrrec públic han d'estar per damunt d'aquestes coses, han de saber digerir les crítiques i procurar, en silenci i sense "bombo", treballar, per tal de millorar les condicions de vida del poble que els ha elegit. ¡Ja és hora que es deixin de veure fantasmes per tot!

2.- Pensam que una moció d'aquest tipus sempre té més caires negatius que positius, i creim que la gent del carrer, que no està aficada dins les politiquetes "soterrànies" dels pobles, ho considera una pèrdua innecessària de temps, i que això no són més que "vuits i nous i cartes que no lliquen". Per altra part, aquesta moció va donar peu al nostre grup a manifestar públicament el seu desacord amb alguns aspectes de l'actuació política del Batle i de la majoria.

3.- El nostre grup antes i després de l'acord, sempre ha vist l'actuació del Batle amb tota claredat. Ha actuat sempre com una persona que sap que en democràcia el que val són els vots. Ens ha deixat escainar tot el que hem volgut perquè sabia que a l'hora de la veritat, guanyaria les votacions per vuit vots a cinc. De fet ha succeït sempre així amb algunes rares excepcions.

GRUP INDEPENDENTS.

1.- El Grup havia aconsellat al Batle que no la presentés, precisament perquè creïem que no era oportú, però estava ben clar que es tractava d'una qüestió d'alcaldia i no de grup; per això ell era ben lliure de presentar-la.

A la vista dels resultats que es donaren, creim que va ésser oportuníssima. Certes connexions que abans només eren simples suposicions, ara creim que són prou evidents. Això va fer perdre a la oposició una oportunitat històrica d'actuar com a tal.

2.- Creim que va ésser positiu, perquè a més de no haver-se manifestat cap argument mínimament sòlid contra la honestedat del Batle, que era l'únic punt a debat, es va demostrar la incapacitat de l'oposició per desfer-se dels seus interessos de grup. El partit de la oposició no es va centrar en cap moment en el punt a tractar. Es parlava d'ous i contestaren caraçols. I això no ho diguérem noltros, ho contestà el PSOE.

3.- El grup ja ho tenia ben clar abans, i davant la falta d'arguments de la oposició més clar ens ho ha deixat.

D. Jaume Morey i Sureda. Batle.

1.- Quines varen ésser les raons que motivaren el presentar la moció en requeriment de la confiança del Consistori?
2.- Estàs satisfet de l'acord que es prengué?. Per què?
3.- Després d'aquest acord, consideres aclarida la teva actuació al front de l'Ajuntament?.

BATLE

1º.- L'honestedat del Batle, sigui qui sigui qui ho sigui, ha d'estar sempre lliure de dubte, i públicament havia estada posada en dubte la meua honestedat com a Batle. És ben cert que certes opinions no s'han d'aixecar d'en terra, però hi ha unes opinions que sí estan legitimades i que jo estic obligat, i sempre disposat, a consultar. Em referesc a l'opinió dels regidors, elegits pel poble. No se tractava d'unes opinions sobre la qüestió política d'un grup, del meu grup, sinó de l'honestedat del Batle. Per aquests motius vaig plantejar unes preguntes molt concretes per aclarir totalment la qüestió.

2º.- No es va prendre cap acord, s'aclariren postures. Un aclariment és satisfactori.

3º.- El que jo vaig aclarir és que, en realitat, no hi havia motiu per aixecar-ho d'en terra, però això era necessari fer-ho perquè, repetesc, l'honestedat del Batle ha d'estar sempre neta de dubte, i crec que hi està.

Foto: G. Artigues

Infantiles del Avance. En el partido que disputaron contra el España, y que empataron a un tanto.

Marcador Deportivo

16-16 Enero 1983

Artá 1- Vilafranca 0 (ben).
Avance 3- Barracar 3 (Alv)
Avance 1- España 1 (INF).
Artá 2- B. R. Lull 0 (J)
Atco. Farrutx 10- B. Madrid 1 (P)
Bar Pepe 1- Bellpuig 0 (P)
Artá 3- Andratx 0 (3ºN)

22- 23 Enero 1983

Barracar 0- Artá 2 (ben)
Escolar 2- Avance 0 (Alv)
Cardessar - Avance (Inf). Aplaz
Bellpuig- B. Toni (no.P) (P)
Atco. Farrutx 2- Es Arcs 1 (P)
Artá 1- Santanyí 1 (J)
Porto Cristo 2- Artá 0 (3ºN)

Artà 3-Andratx 0

Partido de clara superioridad del Artà, si bien se demostró que nos esta faltando un auténtico hombre-gol. Es bastante sintomático que sean los "medios" y los "defensas" los máximos goleadores del equipo.

J. Maria; Grillo, Santa, Rodri, Maimó; R. Ferrer, Mira, Mascaró; Russo, P. Amer, Agustín. Con los cambios de Ginard por J. María 2ª parte), y de Estrany por Russo (lesionado).

Se consiguió un triunfo de los denominados de tres puntos, en caso de peligro al final, cosa que parece no debe suceder (pero faltan 18 jornadas y todo puede pasar). Habrá que seguir trabajando y luchando.

Los goles fueron conseguidos por Mascaró al saque de una falta en el

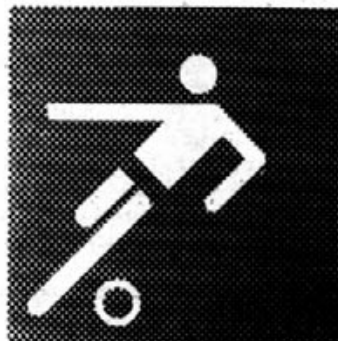
Liga III Nacional

m. 20 y de empeine, en el m. 30 R. Ferrer, consigue el dos a cero y en la segunda parte Rodri al resolver un barullo en el área consigue el que sería definitivo 3-0.

Hubo muchas más ocasiones, unas malogradas por la lentitud en el remate final, por imprecisión y otras por la buena actuación del ex-artanense Valls, (paradón a tiro de Mascaró, y de Rodri, al saque de una falta).

Hubo otros momentos de peligro cuando tanto en la primera parte como en la segunda el Sr. Trilla no quiso ver (o el linier no le ayudo), dos claros penaltys dentro del área visitante.

En las postrimerías del partido hubo una sensacional jugada de Rodri que dió la pelota en bandeja a Estrany para que este desperdiciara

la mejor ocasión de la tarde.

Jugo un excelente partido R. Ferrer, y también fue excelente la labor creadora de mascaró, Maimó, y el valladar Rodri.

Ginard que suplió a J. María tras el 3-0 hizo dos paradas de gran categoría (lo que nos da pie a pensar que tenemos bien cubierta la portería).

Tarjetas a Russo, y a Ferrer, ambas por entradas fuertes, y semi-tarjeta para Maimó, que Volvió a protestar.

Porto Cristo 2-Artà 0

Tal vez lo correcto sería: Porto Cristo 2 (indecisión, inocencia-deportividad)- Artà 0 (De la Cámara, y falta de acierto).

Desde mi punto de vista es el partido que el Artà debía ganar con más clara diferencia, ya que desde los primeros minutos tanto Agustín (que sería por ello amonestado), como R. Ferrer fueron claramente derribados dentro del área local. Pero el Sr. del "pito", no los quiso ver, por lo que fuere.

Otras oportunidades de Mira, Mascaró, Agustín, parecía que darían una clara victoria al Artà, pero en una falta absurda de Maimó a Lobato, dió ocasión a que el Porto Cristo nos enroscase el primer gol.

Siguió jugando el Artà al mismo son y P. Amer tuvo la oportunidad más clara de marcar, pero el balón dio en la cepa derecha de la portería. Oportunidades muchas más: saque de falta de Mascaró y jugadas de Agustín y de Mira. No quiso entrar la pelota y nos endosaron una tarjeta a Rodri ¿Porqué fue?.

Es una lástima que sólo se apercibiese a los del Artà y no viese el cabezazo de Lobato a Maimó delante de sus propias narices.

En la segunda parte la misma tónica, si bien los contrataques del Porto Cristo son quizás más peligrosos, puesto que el Artà fue ambiciosos y busco el empate o la victoria y Pepe tuvo que hacer magnificas paradas a cabezazo de "Bayó" y chut de G. Juan..

Y vinieron los cambios de Estrany y Más (por Gonzálvez y

Amer), que no solucionaron nada y con ellos el gol (inocente-deportivo) de la tran quilidad para el Porto Cristo.

Balón a la portería, acoso en falta al meta Pep Maria, que da en el poste (quedando lesionado en el área chica), el balón sale rebotado al medio campo, los jugadores de uno y otro bando se entretienen (no saben que hacer) hasta que la pelota llega a Bayó que centra para que Femenias sin oposición marque el (2 a 0). Los jugadores del Artà estaban interesándose por el portero. Pero gol válido. Se podrían hacer muchas preguntas al respecto, pero creo que al ver al joven meta por los suelos, retorciéndose de dolor, el corazón suplió a la cabeza. ¿Quién no pensaba que estando la pelota en el centro del terreno, o el árbitro (pararía el juego) o los jugadores la lanzarían fuera?. Creo recordar que el Sr. De la Cámara interrumpió el juego en una jugada igual, pero en el área contraria.

Hay que lamentarlo, pero también el ver que en los últimos 5 minutos hubo 4 ocasiones claras, claras, clarísimas que Estrany (3 veces) lanzo de cabeza fuera y otra de Más

No se debería haber perdido, pero así como se desarrollo, no se podía ganar. Había demasiado interés en que el Porto Cristo no sumase más negativos.... Pero hay que decirlo, el Artà no tuvo rematador eficaz.

MAYOL

Visto desde el matadero

+++ Desde que se sigue confiando con ciertos locales. ¡Qué rendimiento están dando!

+++ Desde que el Atco. Farrutx es algo más que una peña, hasta tras-pasa jugadores.

+++ Desde que Durán quiso volver a jugar. ¡Qué gran elemento perdió el C.D. Artà!

+++ Desde que se empezaron las "nuevas casetas" ¡Cuántos permisos caducados en su finalización!

+++ Desde que el Bellpuig se está cansando de ganar, hasta pierde mar cándose en propia puerta.

+++ Desde que se perdió en Porto Cristo que gran oportunidad voló ca ra al final de la competición.

+++ Desde que los encuentros los "pi...tan" ciertos señores, se esta preguntando si el de turno era "de la Cámara de Gas".

+++ Desde que se desperdició a Lobato, que regalo nos hizo el pasado domingo.

+++ Desde que paso la Fiesta de "S. Antoni", los del Bellpuig se quedarán sin jugar, ya que el "Bar Toni" seoun parece sequían con su "vuitena".

+++ Desde que el "Brujo" dejó el Artà, ya esta jugando en Tercera Nacional.

+++ Desde estas líneas deseamos una pronta recuperación a Pep-María.

+++ Desde que el C.D. Artà ya paso el Ecuador ¿Se han fijado dónde se encuentra?.

UNA DOCENA